

A Prospective Cohort to Evaluate Second-trimester Fetal Echocardiography Accuracy and to Evaluate Perinatal Outcomes in Iran

Mohammad Nasir Hematian¹, Mehdi Rangani², Azadeh Shabani³,
Seyedeh Noushin Ghalandarpoor-Attar⁴, Seyedeh Mojgan Ghalandarpoor-Attar⁵

Received: 07.05.2022

Accepted: 11.07.2022

Published: 07.10.2022

Abstract

Background: Congenital heart defects (CHDs) are the most costly congenital disorders and despite significant advances in the diagnostic modalities, still its perinatal and neonatal consequences require extensive studies. In the current study, we investigated diagnostic value of fetal heart echocardiography for CHDs diagnosis while postnatal echocardiography was considered as Gold standard. Additionally, maternal and perinatal outcomes were evaluated.

Methods: In this prospective Cohort study, 400 high risk pregnant women with regards to carrying a fetus with CHDs underwent fetal echocardiography during pre and postnatal period and maternal, fetal and neonatal outcomes were followed. Moreover, diagnostic value of fetal echocardiography for predicting CHDs was calculated.

Results: Among 400 fetal echocardiographies done, CHDs was found in 63 fetuses and consequently postnatal echocardiography confirmed the diagnosis in 52 (82.53%) of them. The most common CHDs were atrial and ventricular septal defects (ASD and/or VSD). Although there were no association between presence of CHDs with consanguineous marriage, maternal age, maternal body mass index, smoking, pregnancy complications, fetal weight, gestational age, neonatal gender, and associated anomalies, the first and fifth Apgar Scores were significantly lower in neonates with CHDs on postnatal echocardiography.

Conclusion: Second trimester fetal echocardiography, especially among high risk mothers has high diagnostic value for fetal CHDs diagnosis. This Imaging technique can lessen postnatal complications by facilitating early diagnosis and subsequent planned delivery in a proper well-equipped center.

Keywords: Neonate, Congenital heart disease, Fetal echocardiography, Prenatal diagnose

Citation: Hematian MN, Rangani M, Shabani A, Ghalandarpoor-Attar SN, Ghalandarpoor-Attar SM. A Prospective Cohort to Evaluate Second-trimester Fetal Echocardiography Accuracy and to Evaluate Perinatal Outcomes in Iran. J Zabol Med Sch 2022; 5(3): 110-8.

1- Pediatric Cardiologist, Department of Perinatology and Fetal Cardiology, Yas Hospital Complex, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2- Pediatrician, Semnan, Iran

3- Assistant Professor, Obstetrics and Gynecology department, Shahid Taleghani Hospital, School of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

4- Assistant Professor, Baqiyatallah Hospital, School of Medicine, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

5- Assistant Professor, Department of Obstetrics and Gynecology, Baharloo Hospital, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Corresponding Author: Seyedeh Mojgan Ghalandarpoor-Attar, Email: dr.ghalandarpoor@yahoo.com

یک مطالعه کوهرت آینده‌نگر به هدف ارزیابی دقت اکوکاردیوگرافی جنینی در سه ماه دوم بارداری در تشخیص ناهنجاری‌های مادرزادی قلبی و بررسی پیامدهای بارداری در جنین‌های مبتلا

محمد نصیر همتیان^۱، مهدی رنگانی^۲، آزاده شعبانی^۳، سیده نوشین قلندرپور عطار^۴
سیده مژگان قلندرپور عطار^۵

چکیده

مقدمه: ناهنجاری‌های مادرزادی قلبی (CHDs) (Congenital heart diseases)، هزینه‌برترین اختلالات مادرزادی بوده و با وجود پیشرفت‌های اخیر در روش‌های تشخیصی، عواقب پریناتال و نوزادی آن نیازمند ارزیابی وسیع تر است. در مطالعه‌ی پیش رو، ارزش تشخیصی اکوکاردیوگرافی جنینی در تشخیص CHDs مورد مطالعه قرار گرفته و اکوکاردیوگرافی بعد از تولد به عنوان استاندارد طلایی لحاظ گردید. همچنین پیامدهای مادری و پریناتال در جنین‌های مبتلا بررسی شده است.

شیوه مطالعه: در این مطالعه کوهرت آینده‌نگر، ۴۰۰ خانم حامله پرخطر از نظر ابتدای جنین به تحت مطالعه اکوکاردیوگرافی جنینی یک بار قبل و مجدد بعد از تولد قرار گرفتند و پیامدهای مادری، جنینی و نوزادی پیگیری شد. همچنین قدرت تشخیصی اکوکاردیوگرافی در تشخیص قبل از تولد CHDs محاسبه گردید.

یافته‌ها: از ۱۴۰۰ اکوکاردیوگرافی جنینی انجام شده، در ۶۳ نین، تشخیص CHDs در اکوکاردیوگرافی قبل از تولد داده شد و متعاقباً در ۵۲ مورد (۴۰٪ درصد)، CHDs در اکوکاردیوگرافی بعد تولد نیز به اثبات رسید. شایع‌ترین CHDs، نقایص دیواره‌ی بین دهلیزی و یا دیواره‌ی بین بطی بود. اگرچه ارتباطی بین وجود CHDs با سن مادر، سن حاملگی، شاخص توده‌ی بدنی مادر، مصرف سیگار، عوارض حاملگی، وزن جنین، جنسیت نوزاد و آنومالی‌های همراه دیده نشد، اما آپگار دقیقه‌ی اول و پنجم واضح‌آ در نوزادانی که تشخیص CHDs در اکوکاردیوگرافی بعد تولدشان به اثبات رسید، کمتر بود.

نتیجه گیری: اکوکاردیوگرافی جنینی سه ماهه‌ی دوم خصوصاً در مادران پرخطر، ارزش تشخیصی بالایی دارد. این تکنیک تصویربرداری با تسهیل تشخیص زودرس قبل از تولد ناهنجاری‌های مادرزادی قلبی و متعاقباً فراهم کردن زایمان در زمان و مکان برنامه‌ریزی شده می‌تواند عواقب بعد تولد را واضح‌آ کاهش دهد.

کلمات کلیدی: نوزاد، ناهنجاری مادرزادی قلبی، اکوکاردیوگرافی جنینی، تشخیص قبل از تولد

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۴/۲۰

تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۷/۱۵

ارجاع: همتیان محمد نصیر، رنگانی مهدی، شعبانی آزاده، قلندرپور عطار سیده نوشین، قلندرپور عطار سیده مژگان. **یک مطالعه کوهرت آینده‌نگر به هدف ارزیابی دقت اکوکاردیوگرافی جنینی در سه ماه دوم بارداری در تشخیص ناهنجاری‌های مادرزادی قلبی و بررسی پیامدهای بارداری در جنین‌های مبتلا.**

مقدمه

ناهنجاری‌های مادرزادی قلبی (Congenital heart disease) (CHDs)، شایع‌ترین و هزینه‌برترین آنومالی‌های مادرزادی بوده که در جهان طیف وسیعی از شیوع، از ۲/۱ مورد در هر ۱۰۰۰ تولد زنده در عربستان سعودی تا ۱۸/۸ مورد در سازمان بهداشت جهانی، نقایص قلبی مادرزادی تبدیل به مهم ترین علت مرگ شیرخواری شده‌اند. از سوی دیگر CHDs، هزینه‌برترین علت بستره به دلایل نقایص ساختاری می‌باشند (۹) و انواع شدید آن اغلب نیاز به

۱- فوق تخصص قلب کودکان، مرکز جامع بانوان یاس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
۲- متخصص اطفال، سمنان، ایران

۳- استادیار، گروه زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران، ایران

۴- استادیار، گروه زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، تهران، ایران

۵- استادیار، گروه زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

نویسنده مسؤول: سیده مژگان قلندرپور عطار

کمتری برخوردار است (۲۴). از سال ۲۰۰۶، با معرفی سونوگرافی ضخامت چین پشت گردنی جنین NT (Nuchal translucency) در هفته‌ی ۱۱ تا ۱۴ بارداری، قدرت تشخیصی نقایص قلبی مادرزادی در دوران قبل از تولد به کمک استفاده از این روش در کنار اکوکاردیوگرافی جنین تا ۹۰ درصد افزایش یافت (۲۵، ۲۶). البته قبل ذکر است سن جنین، ریتم قلب، اختلالات هدایتی قلب و تغییرات حجم همگی ممکن است یافته‌های اکوکاردیوگرافی را در زمینه‌ی عملکرد دیاستولیک متاثر کند و به همین علت امکان دارد که نتایج ناهمخوان باشند (۲۷).

مطالعات بسیار زیادی به هدف ارزیابی دقت، حساسیت و ویژگی اکوکاردیوگرافی در تشخیص قبل از تولد CHDs انجام شده ولی مطالعاتی که به طور اختصاصی، در هر یک از انواع CHDs انجام شده باشد، محدود است (۲۸). به عنوان مثال در مطالعه‌ی مروری Zhang و همکاران در چین در سال ۲۰۱۵ که به منظور بررسی ارزش تشخیصی اکوکاردیوگرافی در CHDs صورت گرفت، حساسیت و ویژگی این مودالیته به ترتیب ۶۸/۵ و ۶۶/۸ درصد بود. همچنین حساسیت روش بر مبنای هر سه ماهه حاملگی به ترتیب ۶۰/۳، ۶۰/۹ و ۷۷/۴ درصد در سه ماهه اول، دوم و سوم بود. علاوه بر این محققان اذعان کردند که دقت روش به سن حاملگی، مهارت عامل انجام‌دهنده و نماهای متفاوت مورد استفاده در اکوکاردیوگرافی بستگی دارد و به دلیل اختلاف بسیار بین مطالعات پیشین، توصیه به مطالعات بیشتر با هدف ارزیابی دقیق ارزش تشخیصی اکوکاردیوگرافی کردند (۲۹).

محمدزاده و همکاران نیز در ایران، شیوع CHDs در نوزادان را ۴/۲ به ازای هر ۱۰۰۰ تولد زنده به دست آورده‌اند (۳۰). مشابه با بسیاری از کشورهای کمتر توسعه یافته، محدودیت دسترسی به اکوکاردیوگرافی جنینی و کمبود متخصصین قلب اطفال متبحر در این زمینه در کشور، یک معضل سیستم سلامت به نظر می‌رسد. لذا با توجه به شیوع CHDs در ایران، تعیین یک روش در دسترس، با کاربرد آسان و یا ارایه‌ی یک روش غربالگری کم هزینه با دقت و اثربخشی مناسب و منطقی، در این حوزه بسیار حائز اهمیت است. از آن جایی که امروزه اکوکاردیوگرافی جنینی یکی از رایج‌ترین مودالیته‌های تشخیصی است که به منظور غربالگری CHDs در برخی مراکز کشور انجام می‌شود و با توجه به این که مطالعه‌ی مشابهی پیرامون این موضوع در ایران وجود نداشت،

جراحی‌های تک یا چند مرحله‌ای داشته و حتی می‌تواند منجر به مرگ نوزاد مبتلا شود (۱۰). علاوه بر این، با وجود موفقیت آمیز بودن جراحی، نوزاد مبتلا ممکن است از طیف گسترده‌ای از عوارض رنج ببرد که می‌تواند بقای مورد انتظار وی را تحت تأثیر قرار دهد (۱۱-۱۳). عوامل متعددی از جمله فاکتورهای ژنتیکی، محیطی و یا عوامل تراویژن ممکن است منجر به ایجاد CHDs در جنین انسان شوند (۱۴-۱۸)، اما با این وجود در ۹۰ درصد موارد هیچ علتی را نمی‌توان معین کرد. در مقابل، ثابت شده مکمل‌های اسید فولیک استفاده شده در حول و حوش دوران لقا، توانسته ریسک ابتلاء به نقایص قلبی مادرزادی را در جنین کاهش دهد (۱۹).

مهم است به این موضوع اشاره شود که نه تنها تشخیص زودرس CHDs در دوران پره ناتال این امکان را فراهم می‌سازد تا والدین مشاوره مناسب در مورد پیامدهای جنینی، نوزادی و نیز عواقب طولانی‌مدت‌تر دریافت کنند، بلکه فرصت مناسبی در اختیار اعضای درمان قرار می‌دهد تا همه‌ی آنچه برای یک زمان برنامه‌ریزی شده در شرایط و زمان بهینه لازم است، از پیش به نحو مقتضی تدارک ببینند. بنابراین میزان مرگ‌ومیر، موربیدیته (اسیدوز متابولیک، هیپوکسمی، اختلال عملکرد ارگان‌های انتهایی و غیره) و نیز هزینه‌ی درمان به میزان قابل توجهی کاهش خواهد یافت (۱۰، ۲۰، ۲۱). خوشبختانه، بسیاری از انواع CHDs در دوران قبل از تولد قابل شناسایی و حتی قابل درمان می‌باشند و بقا یافتگان قادر خواهند بود که به دوران بلوغ رسیده و حتی میزان بقای مورد انتظار نسبتاً نرمالی داشته باشند (۲۲، ۲۱).

اکوکاردیوگرافی جنین اولین بار در سال ۱۹۹۵ در دانمارک معرفی و در سه ماهه میانه‌ی حاملگی به کار رفت و اگرچه که این مودالیته به هدف تشخیص قبل از تولد نقایص قلبی مادرزادی بسیار مورد استقبال قرار گرفت، اما بنا به تصویربرداری محدود از نمای چهارحفره‌ای و نمای سه رگ، توان تشخیصی آن تنها ۴۵ درصد بود (۲۳). از طرف دیگر، روش‌های کلاسیک تشخیص نارسایی قلبی در اکوکاردیوگرافی، به طور عمده عملکرد سیستولیک و دیاستولیک قلب را مورد ارزیابی قرار می‌دهند و در مواردی که تغییر شکل قلب از یک ساختار بیضوی شکل به یک ساختار کروی شکل رخ داده، اندازه‌گیری کسر ضربه‌ای که منعکس‌کننده‌ی عملکرد سیستولیک و حجم بطن چپ قلب است، از دقت بسیار

به خودی یا مرده‌زایی) و نهایتاً پیامدهای نوزادی (وزن هنگام تولد، آپگار دقیقه‌ی اول و پنجم بعد از تولد و میزان مرگ و میر) در دو گروه سالم و مبتلا به CHDs مورد مقایسه قرار گرفت.

داده‌های آماری وارد نرمافزار SPSS نسخه‌ی ۲۴ (version 24, IBM Corporation, Armonk, NY) شد و مورد آنالیز قرار گرفت. برای متغیرهای کمی فراوانی، میانگین و انحراف معیار به دست آمد و رابطه‌ی متغیرهای کیفی با یکدیگر با استفاده از آزمون Chi-square یا Fisher's exact test سنجیده شد. و در تمامی آنالیزها سطح معنی‌داری، کمتر از ۵ درصد لحاظ گردید.

یافته‌ها

در این مطالعه، ۴۰۰ خانم حامله هم‌زمان تحت مطالعه‌ی اکوکاردیوگرافی قبل و بعد از تولد قرار گرفتند. میانگین سن مادران، سن حاملگی در زمان انجام اکوکاردیوگرافی، شاخص توده‌ی بدنی مادر، سن حاملگی در زمان تولد نوزاد و نیز وزن موقع تولد نوزاد به ترتیب 30.0 ± 5.1 سال، 24.9 ± 4.8 هفته، 22.8 کیلوگرم بر مترمربع (محدوده‌ی $19 \text{ تا } 40$ سال، حاملگی تک‌فلوبی، سن حاملگی $18 \text{ تا } 24$ هفته و رضایت به شرکت در مطالعه می‌شد. حاملگی‌های چندقلوبی و عدم تمایل بیمار به ادامه‌ی شرکت در مطالعه و نیز وجود نقایص دیواره‌ی بین بطی نژادی کوچک یا نارسایی جزیی دریچه‌ی دهلیزی بطی در اکوی قلبی انجام شده در حین مطالعه، همگی از جمله معیارهای خروج بودند).

اکوکاردیوگرافی جنینی در ۶۳ جنین، اختلالی را آشکار نمود که نقایص دیواره‌ی بین دهلیزی ASD (Atrial septal defect) و نقایص دیواره‌ی بین بطی VSD (Ventricular septal defect) شایع‌ترین ناهنجاری مشاهده شده بودند. علاوه بر این، جنسیت در ۴۱ جنین (۶۵/۰۷ درصد) پسر بود. توزیع CHDs در جمعیت مبتلا از تولد مبتلا به CHDs تشخیص داده شد.

در ۳۳۷ مادر نیز هیچ گونه CHDs، در اکوکاردیوگرافی قبل و یا بعد از تولد مشاهده نگردید. جدول ۲ نیز ناهنجاری‌های ساختاری و ابنورمالیتی‌های کروموزومی همراه را در این ۶۳ جنین نشان می‌دهد.

از ۶۳ نوزاد مبتلا به CHDs، تنها در $52/5$ درصد (نوزاد، CHDs در اکوکاردیوگرافی بعد از تولد، به اثبات رسید (جدول ۳).

تصمیم بر آن گرفتیم تا ارزش تشخیصی اکوکاردیوگرافی را بررسی کرده و پیامدهای جنینی و مادری را در موارد CHDs تشخیص داده شده در قبل از تولد، مورد مطالعه قرار دهیم.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه‌ی کوهورت آینده‌نگر، خانم‌های بارداری که به درمانگاه قلب اطفال بیمارستان امیرالمؤمنین (سمنان) در طی سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۹۶ به منظور انجام اکوکاردیوگرافی (با توجه به عوامل خطر موجود در شرح حال و یا غربالگری آنپلوبی‌ای) مراجعه کرده بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. معیارهای ورود شامل سن مادر بین ۱۸ تا ۴۰ سال، حاملگی تک‌فلوبی، سن حاملگی $18 \text{ تا } 24$ هفته و رضایت به شرکت در مطالعه می‌شد. حاملگی‌های چندقلوبی و عدم تمایل بیمار به ادامه‌ی شرکت در مطالعه و نیز وجود نقایص دیواره‌ی بین بطی عضلانی کوچک یا نارسایی جزیی دریچه‌ی دهلیزی بطی در اکوی قلبی انجام شده در حین مطالعه، همگی از جمله معیارهای خروج بودند.

این مطالعه در کمیته‌ی اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی سمنان در قالب پایان‌نامه‌ی دستیاری انجام شد و با کد اخلاق IRSEMUMS.REC.1396 تصویب گردید و رضایت‌نامه‌ی کتبی آگاهانه نیز از تمام افراد شرکت‌کننده اخذ شد. همچنین بر اساس فرمول حجم نمونه 400 مطالعه‌ی اکوکاردیوگرافی انجام و نتایج آنالیز شد ($n = Z^2 \cdot P^*(1-P)/d^2$).

خصوصیات دموگرافیک (سن، سن حاملگی، شاخص توده‌ی بدنی و وضعیت مصرف سیگار مادر) و سایر اطلاعات مورد نیاز از طریق مرور مدارک پزشکی موجود افراد و مصاحبه با ایشان اخذ گردید. اکوکاردیوگرافی جنینی و نوزادی توسط یک متخصص قلب اطفال با تجربه، به کمک دستگاه فیلیپس مدل 70 Affinity و با پروف کانوکس ۲ تا ۶ مگاهرتزی صورت گرفت. تشخیص CHDs هم بر پایه‌ی نهمین نسخه‌ی بین‌المللی تقسیم‌بندی بیماری‌ها (ICD-9-CM) انجام پذیرفت (۳۱). همه‌ی نوزادان بدون توجه به وجود یا عدم وجود تشخیص CHDs در اکوکاردیوگرافی جنینی قبلی، بعد از تولد نیز تحت اکوکاردیوگرافی دوم قرار گرفتند. پیامدهای مادری (سن حاملگی در زمان تولد و نحوه‌ی زایمان)، پیامدهای جنینی (اختلال رشد داخل رحمی، سقط خود

جدول ۱: توزیع انواع نتایج مادرزادی قلب در اکوکاردیوگرافی جنینی

تعداد جنین (درصد)	انواع نتایج تشخیص داده شده در اکوکاردیوگرافی	تعداد جنین (درصد)	انواع نتایج تشخیص داده شده در اکوکاردیوگرافی
۱ (۱/۶)	تنگی آنورت	۱۶ (۲۵/۳)	نتایج دیواره‌ی دهلیزی و یا بطنی
۲ (۳/۴)	ناسایی دریچه‌ی میترال	۱۵ (۲۳/۸)	آریتمی
۱ (۱/۶)	دکستروکاردی	۷ (۱۱/۱)	مجرای شريانی باز
۱ (۱/۶)	انسداد خروجی بطن راست	۷ (۱۱/۱)	بطن قلبی منفرد
۱ (۱/۶)	بازگشت وریدی کاملاً غیرطبیعی و ریدهای ریوی	۶ (۹/۵)	جا به جایی عروق بزرگ
۱ (۱/۶)	ترالوژی فالوت	۲ (۳/۲)	هیپرتروفی بطن چپ
۱ (۱/۶)	آنومالی تنی شریانی	۲ (۳/۲)	کوآرکاتاسیون آنورت
۶۳ (۱۰۰)		جمع کل	

میان تشخیص CHDs در نوزاد در اکوکاردیوگرافی بعد از تولد با امتیاز آپگار نشان دادند (جدول ۴). همچنین در رابطه با ارزش اکوکاردیوگرافی جنینی در تشخیص CHDs، ارزش اخباری مثبت، ارزش اخباری منفی، ویژگی و حساسیت تست به ترتیب ۸۲/۵، ۱۰۰، ۹۶/۸ و ۱۰۰ درصد به دست آمد.

بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه‌ی کوهورت آینده‌منگر، از ۴۰۰ خانم حامله پرخطر از نظر ابتلای جنین به CHDs، ارزش اخباری مثبت و دقت اکوکاردیوگرافی جنینی در تعیین موارد CHDs به ترتیب ۸۲/۵ و ۹۷/۲ درصد به دست آمد. می‌دانیم در حال حاضر ناهنجاری‌های قلبی، شایع‌ترین ناهنجاری‌ها در زمان تولد محسوب می‌شوند. در این مطالعه نیز، شیوع ۱۳ درصد در جمعیت پرخطر حاصل شد که این میزان، از شیوعی که در جمعیت نرمال گزارش شده، بسیار بیشتر است. لذا این مطالعه مستندی بر اهمیت غربالگری CHDs در بارداری‌های پرخطر است.

سن مادران در ۴۳ مورد از این ۶۳ مورد، بین ۲۵ تا ۳۴ سال بود و در ۲۵ مورد والدین جنین نسبت فامیلی داشتند، اما سن مادر، ازدواج فامیلی، شاخص توده‌ی بدنی مادر، وضعیت مصرف سیگار مادر و جنسیت جنین با تشخیص CHDs در جنین و یا نوزاد همراهی نداشت.

پیامدهای مادری و جنینی، بارداری در ۵ مورد (۷/۹ درصد) از ۶۳ جنین مبتلا به CHDs در اکوکاردیوگرافی قبل تولد، با پرهاکلامپسی عارضه‌دار شد ولی هیچ موردی از اکلامپسی گزارش نشد. از این میان هم، ۲۵ نوزاد در بدو تولد کم وزن بودند ولی ارتباطی بین وجود CHDs با این پیامدها مشاهده نشد. همچنین، ۱۴ مادر (۲۲/۲ درصد) دارای جنین‌های مبتلا به CHDs، به روش سزارین و ۴۹ فرد به روش طبیعی زایمان کردند. علاوه بر این، زایمان نارس زودرس و دیررس به ترتیب در ۱۳ (۲۰/۶۳) و ۱۷ (۲۶/۹۸) درصد جنین مبتلا دیده شد. در رابطه با وضعیت عمومی نوزاد در بدو تولد، میانه‌ی امتیاز آپگار دقیقه‌ی اول و پنجم این نوزادان به ترتیب ۷ و ۸ بود و آنالیزهای آماری ارتباط معنی‌داری را

جدول ۲: فراوانی آنومالی‌های همراه در جنین‌های با تشخیص ناهنجاری قلبی مادرزادی در اکوکاردیوگرافی قبل از تولد

تعداد جنین مبتلا (درصد)	نوع ناهنجاری همراه	تعداد جنین مبتلا (درصد)	نوع ناهنجاری همراه
۱ (۶/۱)	سندرم داون	۱ (۶/۱)	مقعد سوراخ نشده
۱ (۶/۱)	تریوزومی ۱۸	۱ (۶/۱)	آترزی کوآن
۱ (۶/۱)	سندرم زولینگر	۱ (۶/۱)	CHARGE
۱ (۶/۱)	ناهنجاری‌های مادرزادی کلیوی	۱ (۶/۱)	شکاف کام و لب
۱ (۶/۱)	کلاین فلت	۱ (۶/۱)	ناهنجاری سیستیک آدномاتوئید ریوی
۲ (۲/۳)	هیدروسفالی	۱ (۶/۱)	دندی واکر
۱ (۶/۱)	بیماری هیرشبرونگ	۱ (۶/۱)	فتق دیافراگماتیک مادرزادی
۴۵ (۴/۷۱)	عدم وجود آنومالی همراه ساختاری یا کروموزومی	۱ (۶/۱)	هتروتاکسی
۶۳ (۱۰۰)		جمع کل	

جدول ۳: توزیع انواع نتایج مادرزادی قلب در اکوکاردیوگرافی بعد از تولد

تعداد جنین (درصد)	انواع نتایج تشخیص داده شده	تعداد جنین (درصد)	انواع نتایج تشخیص داده شده
۳ (۴/۸)	تنگی آنورت	۱۵ (۲۳/۸)	نتایج دیواره‌ی دهلیزی و یا بطي
۱ (۱/۶)	ناسایی دریچه‌ی میترال	۳ (۴/۸)	آریتمی
۱ (۱/۶)	دکستروکاردی	۲ (۳/۲)	مجرای شريانی باز
۱ (۱/۶)	انسداد خروجی بطن راست	۶ (۹/۵)	بطن قلبي منفرد
۱ (۱/۶)	بازگشت وریدی کاملاً غیرطبیعی وریدهای ریوی	۴ (۶/۳)	جابه‌جایی عروق بزرگ
۱ (۱/۶)	ترتوالوئی فالوت	۱ (۱/۶)	هیپرتروفی بطن چپ / ناسایی قلبی
۱ (۱/۶)	آنومالی تنفسی شريانی	۱ (۱/۶)	کواکتاسیون آنورت
۲ (۳/۲)	هیپرتابسیون پابر جای ریوی	۱ (۱/۶)	تنگی هیپرتروفیک ساب آنورتیک
۲ (۳/۲)	سوراخ بیضی باز	۱ (۱/۶)	ناسایی دریچه‌ی تریکوسپید
۶۳ (۱۰۰)		۱۱ (۱۷/۴)	عدم گزارش نکته‌ی پاتولوژیک
			جمع کل

از تولد داشتند. شاید توزیع متفاوت انواع CHDs در این دو مطالعه بتواند توجیهی بر این مغایرت باشد. Borelli و همکاران، مطالعه‌ی مقطعی گذشته‌نگری بر روی ۱۱۸۱۹۴ خانم باردار انجام دادند. در این بین، در ۲۸۴ جنین، تشخیص CHDs داده شد. آن‌ها متوجه شدند که NT بالای پرسنالیل ۹۵ شانس ابتلای جنین به CHDs را دو برابر می‌کند. در مطالعه‌ی ایشان، ۲۱/۸ درصد مادران پرخطر، جنین مبتلا به نتایج قلبی مادرزادی داشتند و وجود ریسک فاکتور به تنها‌ی حساسیت و ویژگی کافی برای تشخیص زودرس CHDs در جنین نداشت. آن‌ها نتیجه گرفتند که نیاز به تعیین مodalیته‌های تشخیصی دقیق‌تری از جمله اکوکاردیوگرافی جنینی می‌باشد (۱). خاطر نشان می‌شود که در مطالعه‌ی حاضر نیز مادران پرخطر بر اساس نتایج غربالگری آنپلوبیدی سه ماهه‌ی دوم و یا وجود عوامل خطر در شرح حال مامایی از جهت ابتلای جنین به CHDs مورد ارزیابی و پیگیری قرار گرفتند ولی شیوعی معادل ۱۳ درصد به دست آمد. عوامل متعددی مانند استفاده از روش‌های تشخیصی متفاوت، توزیع متفاوت فاکتورهای خطر مختلف و نیز تفاوت‌های نژادی و جغرافیایی موجود همگی می‌توانند توجیه کننده‌ی شیوع کمتر CHDs در مطالعه‌ی ما باشد.

در حقیقت، اکوکاردیوگرافی جنینی مodalیته‌ی تشخیصی به منظور شناسایی قبل از تولد موارد است که عمدتاً در ۱۸ تا ۲۴ هفتگی بارداری توصیه به انجام آن شده است. البته با استفاده از تجهیزات پیشرفته و با افزایش تبحر و مهارت اپراتور، می‌توان از ۱۴ هفتگی نیز، مورد استفاده قرار گیرد. از طرفی شناسایی ناهنجاری‌های هموار، زمان آغاز درمان، تصمیم‌گیری به ختم و یا ادامه‌ی بارداری و حمایت روانی مناسب از مادر، همگی از جمله فاکتورهایی هستند که اهمیت تشخیص زودرس CHDs را در دوران قبل از تولد می‌رسانند (۳۲).

در مطالعه‌ی پیوندی و همکاران، با هدف مقایسه‌ی پیامدهای نوزادی و روش زایمان در دو گروه از نوزادانی که CHDs در آن‌ها قبل و بعد از تولد تشخیص داده شده بود، به این نتیجه رسیدند که در گروه با تشخیص قبل از تولد، وزن و سن حاملگی موقع تولد کمتر و شانس زایمان سازارین بیشتر بود (۱۱). در مغایرت با یافته‌های ایشان، نوزادان مبتلا به CHDs در مطالعه‌ی ما تفاوت قابل توجهی از نظر وزن موقع تولد، سن حاملگی زمان تولد و نحوه زایمان در نوزادان غیرمبتلا به CHDs مشاهده نشد. هرچند این نوزادان امتیاز آپگار کمتری در دقیقه‌ی اول و پنجم بعد

جدول ۴: امتیاز آپگار در نوزادان با اکوکاردیوگرافی جنینی دال بر CHDs

p value	ناهنجاری در اکوکاردیوگرافی بعد از تولد	امتیاز آپگار	
		ضریب همبستگی	دقيقه‌ی اول
> ۰/۰۰۱	-۰/۴۲۵	۰	کمتر از ۷
		۱۱	۷ و بالاتر
۰/۰۰۷	-۰/۳۳۷	۰	دقيقه‌ی پنجم
		۱۱	۷ و بالاتر

اکوکاردیوگرافی در میان بارداری‌های پرخطر در سه‌ماهه‌ی دوم بارداری ۸۲/۵ درصد به دست آمد ولی، به عنوان یکی از محدودیت‌های اصلی مطالعه، متذکر می‌شود اثر تبحر اپاتور در قدرت تشخیصی روش سنجیده نشد، چرا که همه‌ی اکوکاردیوگرافی‌ها تنها توسط یک متخصص قلب اطفال انجام پذیرفت، ولی می‌توان بیان کرد که با توجه به ارزش اخباری مثبت و منفی بالا می‌توان اکوکاردیوگرافی جنینی را در کنار سایر روش‌های غربالگری به منظور تشخیص قبل از تولد CHDs توصیه کرد.

از سویی، Jelliffe-Pawlowski و همکاران، ارتباط میان فاکتورهای خطر مادری با ایجاد نقایص قلبی در جنین را در ۱۹۴۰۲ مادر باردار مورد بررسی قرار دادند. ضخامت چین گردنی جنین، ۵ میلی‌متر و بیشتر در جنین‌های مبتلا به CHDs مشاهده شد و حضور اینورمالیته‌های کروموزومی در جنین ارزش مارکرهای سرمی غربالگری را در تشخیص CHDs کاهش می‌داد. آن‌ها نتیجه گرفتند که مodalیته‌های تشخیصی کمتر محدود شده با آنوبلوبیدی کروموزومی، خصوصاً اکوکاردیوگرافی، روش بهتری به نظر می‌آیند ولی دقت تشخیصی آن می‌باشد بیشتر مورد بررسی قرار گیرد (۲۱).

همچنین در مقاله دیگری از Hematian و همکاران که بر روی موضوع مشابه در سال ۲۰۲۱ انجام شد، به این نتیجه رسیدند که مقادیر BHCG در گروه مبتلا به CHDs‌های بحرانی کمتر از گروه غیربحرانی بود (۳۵). در پایان، در رابطه با محدودیت‌های مطالعه باید اشاره کنیم که این مطالعه در یک مرکز سطح سوم در شهر سمنان انجام شده است و لذا نتایج آن قابل تعمیم به کل جمعیت نمی‌باشد، چرا که فاکتورهای تغذیه‌ای و جغرافیایی ممکن است بر شیوع و توزیع انواع CHDs تأثیرگذار باشد. همچنین مجدد تأکید می‌گردد که مطالعه‌ی حاضر شیوع CHDs را در جمعیت پرخطر بررسی کرده است و طبیعتاً به یک میزان قابل توجه رسیده که دلالت بر اهمیت غربالگری بیماری‌های قلبی مادرزادی توسط اکوکاردیوگرافی می‌کند. همچنین به دلیل تعداد اندک شمار متخصص قلب اطفال در شهر سمنان و حتی در کل کشور، نتوانستیم اثر تجربه و تبحر فرد انجام‌دهنده را در قدرت تشخیصی اکوکاردیوگرافی مورد بررسی قرار دهیم.

با در نظر گرفتن قدرت و محدودیت مطالعات گذشته

در سال ۲۰۱۵ در مرور سیتماتیک Zhang و همکاران در کشور چین، حساسیت و ویژگی اکوکاردیوگرافی جنینی در پیشگویی CHDs در جنین به ترتیب ۶۸/۵ و ۶۶/۸ درصد به دست آمد (۲۹). Bakiler و همکاران نیز دقت اکوکاردیوگرافی جنینی را در ۱۹۷ حاملگی پرخطر در سال ۲۰۰۷ مورد ارزیابی قرار داده و در ۵/۰۸ درصد جنین‌ها CHDs تشخیص دادند و حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی به ترتیب ۹۰، ۴۲، ۹۸ و ۹۳ درصد محاسبه شد ولی آن‌ها هم بر اهمیت تجربه و تبحر فرد انجام دهنده، تأکید کردند (۳۰). در مقابل یافته‌های Zhang و همکاران (۲۹) در مطالعه‌ی ما، ارزش اخباری مثبت، ۸۲/۵ درصد به دست آمد و علاوه بر این، برخلاف نتایج مطالعه‌ی Bakiler و همکاران (۳۲) حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری منفی، بیشتر تخمین زده شد (به ترتیب ۱۰۰ و ۹۶/۸۳ درصد). این گونه می‌توان نتیجه گرفت که پیشرفت‌های اخیر تکنولوژی و افزایش تجربه و مهارت متخصصین قلب اطفال شاید توانسته است قدرت تشخیصی اکوکاردیوگرافی را افزایش دهد.

Benjamin و همکاران (۱۲) هم ارتباط تشخیص قبل از تولد CHDs را با نحوه زایمان و پیامدهای نوزادی بررسی کرده و هیچ‌گونه ارتباط معنی‌داری به غیر از افزایش شانس زایمان قبل ۳۹ هفته و کاهش نیاز به لوله‌گذاری تنفسی و جراحی در دوران شیرخوارگی یافت نکرند (۳۳). در راستای نتایج ایشان، در این مطالعه نیز بروز CHDs هیچ ارتباط معنی‌داری با سن مادر، نحوه زایمان و سن حاملگی در زمان تولد نداشت هرچند در رابطه با آپکار دقیقه‌ی اول و پنجم بعد از تولد این ارتباط معنی‌دار بود.

در بررسی دقت اکوکاردیوگرافی جنینی در سه ماهه‌ی دوم، Rocha و همکاران هم عنوان کرندند که با وجود مodalیته‌های تشخیصی متعدد به کار رفته برای غربالگری قبل از تولد CHDs، به دلیل محدودیت دقت تشخیصی هر کدام از این روش‌های به کار رفته، تعیین بهترین و دقیق‌ترین روش غربالگری CHDs در دوران قبل از تولد نیاز به بررسی‌های بیشتری داشته و استفاده از اکوکاردیوگرافی جنینی به عنوان تست تأییدکننده‌ی تشخیصی نیاز به ارزیابی‌های جامع‌تری دارد، چراکه این مodalیته بسیار وابسته به مهارت فرد انجام‌دهنده می‌باشد (۳۴). در این مطالعه نیز هرچند ارزش اخباری مثبت

دققت روش را افزایش داده و منجر به تسهیل تشخیص به موقع و مدیریت مناسب بیماری در دوران شیرخوارگی شود.

تشکر و قدردانی

نویسندها مقاله از تک تک بیمارانی که در انجام این پژوهش آنها را یاری رساندند، تشکر می‌نمایند.

در این موضوع به نظر می‌رسد که اکوکاردیوگرافی جنینی در سه ماهه‌ی میانی بارداری و خصوصاً در مادران با احتمال بالای خطر، ارزش بالایی در تشخیص CHDs در جنین دارد و استفاده از آن حداقل در کشوری مانند ایران و یا بسیاری از کشورهای توسعه نیافرته‌ی دیگر هزینه-اثربخشی قابل قبولی داشته باشد. از سویی توامندسازی متخصصان طب مادر و جنین و قلب اطفال نیز قادر است

References

1. Borelli M, Baer RJ, Chambers CD, Smith TC, Jelliffe-Pawlowski LL. Critical CHD and abnormal levels of routinely collected first- and second-trimester biomarkers. *Am J Med Genet A* 2017; 173(2): 368-74.
2. Donofrio MT, Moon-Grady AJ, Hornberger LK, Copel JA, Sklansky MS, Abuhamad A, et al. Diagnosis and treatment of fetal cardiac disease a scientific statement from the American Heart Association. *Circulation* 2014; 129(21): 2183-242.
3. Alnajjar AA, Morsy MF, Almuzainy IS, Sheikh AA. Pediatric heart diseases in Madina, Saudi Arabia. Current status and future expectations. *Saudi Med J* 2009; 30(9): 1186-91.
4. Cunningham FG, Williams JW. *Williams obstetrics*. New York, NY: McGraw-Hill; 2001.
5. Abushaban L, Al-Hay A, Uthaman B, Salama A, Selvan J. Impact of the Gulf war on congenital heart diseases in Kuwait. *Int J Cardiol* 2004; 93(2-3): 157-62.
6. Smitha R, Karat S, Narayanappa D, Krishnamurthy B, Prasanth SN, Ramachandra NB. Prevalence of congenital heart diseases in Mysore. *Indian J Hum Genet* 2006; 12(1): 11-6.
7. Dolk H, Loane M, Garne E. Congenital heart defects in Europe: prevalence and perinatal mortality, 2000 to 2005. *Circulation* 2011; 123(8): 841-9.
8. van der Bom T, Zomer AC, Zwintzman AH, Meijboom FJ, Bouma BJ, Mulder BJM. The changing epidemiology of congenital heart disease. *Nat Rev Cardiol* 2011; 8(1): 50-60.
9. Rosano A, Botto LD, Botting B, Mastroiacovo P. Infant mortality and congenital anomalies from 1950 to 1994: an international perspective. *J Epidemiol Community Health* 2000; 54(9): 660-6.
10. Jorgensen DE, Vejlstrup N, Jørgensen C, Maroun LL, Steensberg J, Hessellund A, et al. Prenatal detection of CHD in a low risk population undergoing first and second trimester screening. *Prenat Diagn* 2015; 35(4): 325-30.
11. Peyvandi S, Nguyen TA, Almeida-Jones M, Boe N, Rhee L, Anton T, et al. Timing and mode of delivery in prenatally diagnosed CHD- an analysis of practices within the University of California Fetal Consortium (UCfC). *Pediatr Cardiol* 2017; 38(3): 588-95.
12. Benjamin E, Winters D, Mayfield J, Gohdes D. Diabetes in pregnancy in Zuni Indian women. Prevalence and subsequent development of clinical diabetes after gestational diabetes. *Diabetes Care* 1993; 16(9): 1231-5.
13. Friedberg MK, Silverman NH, Moon-Grady AJ, Tong E, Nourse J, Sorenson B, et al. Prenatal detection of congenital heart disease. *J Pediatr* 2009; 55(1): 26-31.
14. Jenkins KJ, Correa A, Feinstein JA, Botto L, Britt AE, Daniels SR, et al. Non-inherited risk factors and congenital cardiovascular defects: Current knowledge: A scientific statement from the American Heart Association Council on cardiovascular disease in the young: Endorsed by the American Academy of Pediatrics. *Circulation* 2007; 115(23): 2995-3014.
15. Ferencz C, Loffredo CA, Correa-Villasenor A, Wilson D. Genetic and environmental risk factors of major cardiovascular malformations: The Baltimore-Washington infant study: 1981-1989. 1st ed. Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell; 1997.
16. Williams LJ, Correa A, Rasmussen S. Maternal lifestyle factors and risk for ventricular septal defects. *Birth Defects Res A Clin Mol Teratol* 2004; 70(2): 59-64.
17. Shaw GM, Nelson V, Iovannisci DM, Finnell RH, Lammer EJ. Maternal occupational chemical exposures and biotransformation genotypes as risk factors for selected congenital anomalies. *Am J Epidemiol* 2003; 157(6): 475-84.
18. Carmichael SL, Shaw GM. Maternal life event stress and congenital anomalies. *Epidemiology* 2000; 11(1): 30-5.
19. Botto LD, Mulinare J, Erickson JD. Occurrence of congenital heart defects in relation to maternal multivitamin use. *Am J Epidemiol* 2000; 151(9): 878-84.
20. Zomer AC, Vaartjes I, Grobbee DE, Mulder BJM. Adult congenital heart disease: new challenges. *Int J Cardiol* 2013; 163(2): 105-7.
21. Jelliffe-Pawlowski LL, Walton-Hayne L, Currier RJ. Identification of second trimester screen positive pregnancies at increased risk for CHD. *Prenat Diagn* 2009; 29(6): 570-7.
22. Spencer KT, Weinert L, Avi VM, DeCara J, Lang R. Automated calculation of the Tei index from signal averaged left ventricular acoustic quantification wave forms. *J Am Soc*

- Echocardiogr 2002; 15: 1485-9.
23. Mooradian SJ, Goldberg CS, Crowley DC, Ludomirsky A. Evaluation of a noninvasive index of global ventricular function to predict rejection after pediatric cardiac transplantation. Am J Cardiol 2000; 86(3): 358-60.
 24. Tegnander E, Eik-Nes SH. The examiner's ultrasound experience has a significant impact on the detection rate of CHD at the second-trimester fetal examination. Ultrasound Obstet Gynecol 2006; 28(1): 8-14.
 25. Dujardin KS, Tei C, Yeo TC, Hodge DO, Rossi A, Seward JB. Prognostic value of a Doppler index combining systolic and diastolic performance in idiopathic-dilated cardiomyopathy. Am J Cardiol 1998; 82(9): 1071-6.
 26. Ekelund CK, Jorgensen FS, Petersen OB, Sundberg K, Tabor A, Danish Fetal Medicine Research Group. Impact of a new national screening policy for Down's syndrome in Denmark: population based cohort study. BMJ 2008; 337: a2547.
 27. Ekelund CK, Andersen HJ, Christensen J, Ersbak V, Farlie R, Henriques C, et al. Down's syndrome risk assessment in Denmark--secondary publication [in Danish]. Ugeskr Laeger 2010; 172(23): 1759-61.
 28. Lakoumentas JA, Panou FK, Kotseroglou VK, Aggeli KI, Harbis PK. The Tei index of myocardial performance: applications in cardiology. Hellenic J Cardiol 2005; 46(1): 52-8.
 29. Zhang YF, Zeng XL, Zhao EF, Lu HW. Diagnostic value of fetal echocardiography for CHD: A systematic review and meta-analysis. Medicine (Baltimore) 2015; 94(42): e1759.
 30. Mohsenzadeh A, Saket S, Ahmadipour S, Baharvand B. Prevalence and types of congenital heart disease in babies born in the city of Khorramabad (2007- 2011) [in Persian]. Yafte 2014; 15(5): 23-9.
 31. Mosaed P. Fetal echocardiography; Introduction and approaches [in Persian]. SJRM 2017; 2(4): 31-4.
 32. Bakiler AR, Ozer EA, Kanik A, Kanit H, Aktas FN. Accuracy of prenatal diagnosis of congenital heart disease with fetal echocardiography. Fetal Diagn Ther 2007; 22(4): 241-4.
 33. Landis BJ, Levey A, Levasseur SM, Glickstein JS, Kleinman CS, Simpson LL, et al. Prenatal diagnosis of congenital heart disease and birth outcomes. Pediatr Cardiol 2013; 34(3): 597-605.
 34. Rocha LA, Junior EA, Roló LC, Barros FBS, Silva KP, Martinez LH, et al. Screening of CHD in the second trimester of pregnancy: current knowledge and new perspectives to the clinical practice. Cardiol Young 2014; 24(3): 388-96.
 35. Hematian MN, Hessami K, Torabi S, Saleh M, Nouri B, Saleh M. A prospective cohort study on association of first-trimester serum biomarkers and risk of isolated foetal congenital heart defects. Biomarkers 2021; 26(8): 747-51.